

[Marianne Jelved]

Nu har jeg ikke haft tid til på nuværende tidspunkt at dyrke amtscentralerne, og jeg kan ikke huske helt præcist, hvordan de skal fungere. Men i forhold til folkeskolerne fungerer de jo fantastisk godt, og som en mere privat tilkendegivelse vil jeg sige, at vi i Det Radikale Venstre vil prøve at se, hvordan man måske kunne udvide deres funktioner. Men det er ikke noget løfte på forhånd, for det kan jeg ikke overskue.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg er enig med tidligere ordførere, som har omtalt det gode biblioteksvæsen, vi har hertilands. Der er virkelig mange eksempler ude over vort land på, hvordan det fungerer godt og rimeligt, men naturligvis kan der findes områder, hvor der er en mangelfuld betjening og manglende mulighed for at låne relevante bøger, det skal jeg ikke kunne afvise. Det, der er hovedsagen her, er imidlertid at få nedsat et udvalg, som skal undersøge disse spørgsmål, og jeg kan sige, at vi i Kristeligt Folkeparti egentlig finder, at denne sag er rimelig godt oplyst i forvejen, og har vanskeligt ved at se begrundelsen for at nedsætte dette udvalg. Vi mener, at de foreliggende undersøgelser og materialet i rimelig udstrækning viser behovet på dette område.

Jeg havde egentlig tænkt mig at gøre en enkelt bemærkning om det økonomiske, men nu kan jeg forstå på fru Ingerlise Koefoed, at der ikke er økonomi i sagen, og det er rigtigt, at der ikke er det i første omgang. Men vi har i hvert fald ikke råd til i en ressourceknapp tid at fremme noget, som kræver nye udgifter, så jeg skal blot ganske kort sige, at CD og Kristeligt Folkeparti ikke finder tiden inde til at fremme dette beslutningsforslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg skal til indledning sige, at det egentlig er fantastisk, at man en dag, hvor man diskuterer en redegørelse om de højere uddannelser og sådanne alvorlige spørgsmål, så entydigt afviser dette forslag, for der er jo en klar sammenhæng imellem uddannelsespolitik og biblioteks politik.

Man kan lave lige så mange, lige så gode og lige så differentierede uddannelser, man vil – hvis man ikke har knyttet en eller anden form for materialetjeneste, bibliotekstjeneste, til dis-

se uddannelser, har de ikke den værdi, de skulle have, og det er jo netop det, der er tilfældet. I dag kan det være vanskeligt for de studerende ved ungdoms- og mellemuddannelserne at finde frem til det supplerende materiale, som de skal bruge til at udvide, udbygge og selvstændiggøre den uddannelse, de får.

Da Folketinget i april 1987 for første gang – og det er anden gang i dag, vi diskuterer ungdoms- og mellemuddannelsernes biblioteksbetjening, dog på forskellige grundlag – vedtog SF's dagsordensforslag om ungdoms- og mellemuddannelsernes biblioteksbetjening, var vi nogle, der var glade – både herinde og ude omkring. I biblioteksverdenen har jeg også mødt mennesker, der var glade for det, for dagsordenen pålagde jo regeringen at fremkomme med en redegørelse for denne biblioteksbetjening, en plan for dens kommende organisation og finansiering og et forslag til, hvordan man for fremtiden kunne løse grundfunktionen og overbygningsfunktionen.

Vi var glade, fordi vi meget længe havde undret os over, at mens det i årevis har været helt naturligt, at folkeskolen har sit eget skolebibliotek, og at de universitetsstuderende og lærerne har deres eget forskningsbibliotek, har så godt som ingen fundet ud af at føre den tradition over på ungdoms- og mellemuddannelsesområdet.

Selvfølgelig tog bibliotekskommissionen sig af problemet i sin tid, og der kom også nogle spændende og flotte forslag om, hvordan problemerne kunne løses, men ude i det virkelige liv er det kun gymnasierne i Københavns Amt – endda med store begrænsninger – og nogle seminarier og enkelte andre skoler, der har gjort noget ud af det; efg-skolerne og de tekniske skoler, sygeplejeskolerne, handelsskolerne, pædagogseminarierne er stadig gennemgående biblioteksforladte. Derfor var det da godt, at kulturministeren og undervisningsministeren ville gøre noget ud af det og komme med en redegørelse og fremlægge resultatet af denne redegørelse for Folketinget.

Jeg vil gerne sige, at jeg nogle gange i dette Folketing er blevet skuffet – det kan ikke undgås, når man sidder herinde – men jeg er sjældent blevet så skuffet, som da jeg så den redegørelse, for jeg synes faktisk, at det er noget af det tyndeste, man har præsenteret os for herinde.